

Adret, Solomon ben Abraham

פסק' חלה להרשב"א

עם ביאור
קדושת לחם

כולל ביאורים ותידושים בדברי הרשב"א ושיטתו
ואגב יבוארו עוד שיטות רבותינו הראשונים ז"ל בהלכות חלה
ובסתופו שאלות ותשובות בדייני חלה הערות וקארות על
פירוש המשנה להר"מ והר"ש במס' חלה

חובר על ידי בעותה"ת

ישכר דוב ברגמן

מוסד הרב קוק ירושלים

פסקין תלה להרשב"א שער ב' נא

ו^א ולענין צروف התנור דפליגי ר' יהושע ור' אליעזר אפשר היה לומר
דריב"ל חנור ולא סל קאמר משום דכל שנצטרפו בתנור
קודם גמר אפיקתן לא מהני צروف סל דמאי דהוה הוה, ולר' אליעזר
אפיקלו הסל מצטרף, וכ"ש חנור, ואיפסיקא הלכתא בר' אליעזר, והאי
דקה תני אמרינן התם דעתדי בר' אליעזר הוא הדין וכ"ש דהו מזו
אמרי דעתדי ברבי יהושע, אלא דנחאה ליה טפי למימר ברבי
אליעזר, דיהיב שיעור זמן טפי. ועוד דזמנין שאין התנור מחזק כלכך.
ב^א אבל בירושלמי במסכת חלה גרטינן איתת תנין הסל מצרף ואין
התנור מצרף איתת תנין התנור מצרף ואין הסל מצרף,
וכיוון שכך מסתברא דבחלת הארץ דאוריתיתא בין בסל בין בתנור
מצטרפין וחיבין בחלה מספק. אבל בחויל דוקא בסל בר'
אליעזר [כו] אבל בתנור לא דidlema דוקא בסל קאמר אבל לא בתנור

קדושת לחם

הפייס ולו נטב למס יפלט כרמץ'ס מלהר לילפין צפלי מקלח זוחלכס מלמס
במלחין לדמס ג"כ חיוב צמלב, כי זומן שנטב למס דה חיוב מלב, ופוק דמלוטו
כזמן טין נתוקה ווולטרכו ע"י נתוקה ודוקק.

[כו] אבל לתוךו ד לדלמה דוקה צל קלממר חצ'ל לתוךו וכו'. וכרמץ'ס צפ"ז
מככלוים כתאי פסק לדון כתוך מלך, ועיון צ"מ פס כתיכו דכוי
רביו ברתצ"ה, וכמיהלו פסק ג"כ בכתרצ"ה דתוכו מלך. ועיון ברמץ'ס כי מלך
פסק ג"כ דתוכו מלך, וככ"ז זו"ד סי' פ"כ'כ בכירע כרמץ'ס וסתם צט"ע ול"ט,
ועיין בכג"ה ז"ל צט"ע סי' פ"כ'כ סק"ב ודוקק.

והנה נטב כדין לס מלך ותוון בתוך מלך, כדהלמיין צוותמלמי היה מנה חנוך
סל מלך ותוון בתוך מלך, נ"ט לכחו נמי דתוכו חיון מלך, חצ'ל כרי
תונך דל גרע מסל מלך בתוכת סל כתיכו תוך בתוך סול ככלו.

שורב ויתמי לכמיהו בכלהנית זיך וזיל ווילך להס נגכל לדעתה לר"ה טבלכס כמותו
טהruk כלו מלך צלה נטבה ווולטרכו צמלל כתוך, וכמ"ב טפל נגכל זכ"זון קר, מלך
זהס להפכ כתמי חנוכיות טהו כסל מלפן, מ"מ צהלהן כמעלך חמלו היה מינה

מן כסל מלך ותוון בתוך מלך ונ"ט.

לאחר בעיון נולב לע"ד זה, עפמ"ט צהלהנות פ' י' זכ"ל זמלהוקתן של ר"ה
וכ"ז ה' לתוך מלך הוא סל מלך מלהר לטחוב זוחלכס מלמס במלחין (עיין
טפל הו"מ כ"ד) דצמן שנטבו למס דה מלך נמלב, וס"ל לכי דזוקה מנה מלך

פסק

שנוגע זה בזהה דת
הטמא, כיצד עיסו
הוורמה חלה ונוו
נווגע ממש בעינן
סמור לטמא אף בני
בתוך כל אחד, אל
לקירות מוקף אינו
ניתלת הוא מן הכה
ופעים אפלו בה
מפריש עליה והו
לומר דהتم בדיע
של מעשר שני גנו
מאחת על הכל מש
לגת וב"ה אמרים
אי וא' ב"ש אמרי
עד שיערש לגח
ובירושלמי אם
בש
אפשר נמי לומר
הتم בירושלמי, ז

נב פסקי חלה שער ב' להרשב"א

וכבר אפטייקא הלכתא בר' אליעזר. והרב ר' משה ז"ל כתב אבל
התנור אינו מצרפן ולא חלק בין הארץ בין בחוויל ולא ידעת מי
הביאו לידי לך.

דברים אלו שאמרנו שהסל או נשיכת עיטה מצטרפת לא אמרו אלא
באשה אחת והיא שאינה מקפדת על חילוק עיטה דתנן
שתי נשים שעשו שני קבין כלומר זו לעצמה וזו לעצמה ונגעו זה
בזה, כלומר אפלו בנשיכה אפלו הן ממין אחד פטורין, ובזמן שהן
של אשה אחת מין מינו חייב שלא במינו פטור, ומין במינו דקחני
חייב או בנשיכת העיטה או בצרוף סל דוקא כדאמרן, וכדתנן באידך
מחניתין וגרטינן בירושלמי סתם אשה אחת אינה מקפדת אשתי
מקפידות, הן אשה אחת שהיא מקפדת עשו אותה כשתי נשים, שתי נשים
שאין מקפידות עשו אותן כאשה אחת, אם אינה מקפדת למה היה
עשה אותה בשתי מקומות א"ר יונה בשתי מקומות מקפדת היא, נקי
וקיבר מקפדת היא, אמר ר' אלעזר שתדי דעות עשו אותן כשתי נשים.
ולענין ליטול מן המוקף התורמה והחללה אינה ניתلت אלא מן המוקף
דכתיב בהרימכם את חלבו ממנה מן המוקף לו.

ותגן בפרק קמא דחללה והתרומה חייבין עליהן מיתה וחומש
ואסוריין לזרים ואין ניטלין אלא מן המוקף. איזהו מוקף כל

קדושת לחם

ולא סל, מה כוֹה נטב למס, ול"ה ס"ל לדסלא נקלע גמל למס, ויתכן לד"ל לר"ה
רכ"ז טהון מollowין ה'ת כפת מן בתגול עדין לה נקלע גמל טפייתן לדמס מקלי צומן
שOLLOWין ה'ת סכתן נון בתגנו, רכ"ז סכתן חמוץ עוד לה מתחייבכ כלמת צמלה, וטפ"ז
יט לנו טעם נכוון לאספזיו למכ' חיון בתגול נמצע לטulos סל, וילך מהויל סל, רכ"ז
טכלמת עוד צמיגול עוד לה צה זמן מוצע לה נקלע פעילון למס, ועין גלמגין כי סל
וחיל' מלי' צמיגול כוֹה וכוכ' נחס עכ"ל, ועין צמיהווי סכתב וחיל' לטעם ר' יוכטוט
חגנו ולא סל, סכל טמאלטוף קודס גמל טפייה כוכ' לירוף, להקל גמל טפייה לה כוכ'
לירוף ומלי' דכוכ' כוכ' עכ"ל, ול"ה ל"ל לסייע כמ"ט לה כוֹה נקלע למס, ודוקול מה
מילך ולה קודה.

ועפ"ז כיך להפצל לדון לדבך מדרט לדפמ"ט כמיהוי לילינ' דרי' יוכטוט לדומל גמל
טפייה לה כוכ' לירוף דמלי' דכוכ' כוכ' וכ"כ לצעין, כן כיך להפצל למיל

7 Duran, Simeon ben Zemah, 1361-1444

סִפְר

התשברין

תשובה

רבנו שמעון בר צמח דוראן זצ"ל

יצא לאור מחדש ע"פ כת"י ודפוסו
עם מבוא, מקורות, הערות וננסחים

חלק שני

עורך ראשי
הרב יואל קטן

מכון שלמה אומן שע"י ישיבת שעלבאים
מכון אור המזורה
מכון ירושלים • חשב"

פָּזְרוּ מִעַם חֵי פּוֹשֶׁה שְׂמִיחָה וְאֶרְךָ

סְפִּרְתָּה

שְׁאָלֹת וְתְשׁוּבָה

מְחֻזָּה אֱלֵיהֶךָ

תשׁוּבָה בַּהֲלָכָה וּבִירּוֹרִי הַשִּׁיטָה

עַל פִּי עַומְקָם מִקּוֹר הַדָּבָרִים בְּשָׁנָת וּפּוֹסְקִים

אשר חנן ה' את עבדו

פסח אֱלֵיהֶךָ פָּאַלְךָ

גִּיטְסָהָעָד אַנְגְּלִיָּה

בְּנֵי בְּרִק

תְּשִׁלְשִׁלְתָּה

בשם ה' א"ל עולם

ספר
חליה מלחת

סידור עיקרי הדינים
עם מקורות וביבורים
המברך שיטות הראשונים והפוסקים
טעמי הדינים וגדרי ההלכה

NELAH ALIO
קונטראס
צופיה הלייבות
והם ההלכה בשפה ברורה
ומותאמת במיוחד לכל בת ישראל
בתוספת
שאלות חזורה

שנת
תשע"ח לפ"ק

מרלאי ז' זקן מנין אמרויים

ארון שבבית המחויבר לקיר, בין אם יש לו מדפים או אין לו, או מקרר, או תנורים שלנו שאינם מחוברים לקיר ממש, או תיבת אחת שהיא חלוכה לשניים, דנו פוסקי פננו אם על ידם מצטרפים הלוחמים, וכך ייש מהם שחששו להה, ובתבו שיזהר שלא לוחנים לשם כמות לחמים או עוגות וכבר באופן שהייה יחד [כשוויכלו להצטרכן על פי הדין], אם בשערך אותם לא היה להם שיעור הפרשה, ומוציא הדבר באשר מקבל הרבה משולוחי מנות בפורים, ושׁו בביתו הרבה עוגיות, ואינו מקפיד על תרבותתם, וושאר אותם במגשים פתוחים בתוך מקפיא או מקרר או ארון קיר. וכן סוברים שראויל לאחנן אותם בכלים סגורים. ואם הצטרכו, טוב שיפריש בעלי ברכה.

אבל יש מן הפסוקים שכחטו שמעיקר הדין אין שום חשש בוה כלל, וגם אם הצטרכו יחד בכלים אלו, איןו צריך להפריש כלל, ואפילו צד חמורתן אין כאן. וראה להלן בהלכה ט"ז^(ט).

* מקורות וביבורים *

אנו, לדין סל למניין עלה, וכל מדין הרטטוויס צוה, וטהלה ג"כ לרמנג"ס ע"ב. ונכל"ח נכלמות דף ל"ז ע"כ מכוול טול מילוי מילרף אוון ספיקת נמעקה ע"ב. וטהלה נצנעם כלוי מ"ז סימן קע"ז מות ס'. ונכלמת למס סימן ד' ס"ז טהלה דלמ מילרף, וע"ע לו טס נק"ק ו' וט"ק כ' וכ"ג. **ל**

ה' טעמים למ"ד שאין התנור מצרף -
והנפקתם בתנורי זמנה

וראיות טיט ר' טעמים נדבלי ספומקיס
למ"ד טהין המילוי מילרף, וממס
למלך לין מילוי ומילוי חי מסני, זו עדין
נהנו לממלוקת ספומקיס.

א] נדעת קלודיס סימן טכ"ה ס"ה מטעם
נטיקות לטבעם דלמ מסני אוון מטוס
סניאל למד הו פמות ומפל סס ממייה
ע"ט. וסיוו לס"ל לדומות נכלין טהין לו
מחיות דלמו סס כלוי טליין, וכן נט נימן
מילרף, דומיל לטבילה טהין לה נזוזן. נמא
דלמ צהיל מילוי תלות זו מהונר, כל טיט לו

הו', לדין סל למניין עלה, וכל מדין
מפה כיע"ט.

ט (ט) דין תנור אם מצרף

לענין תנור חס מלך, סנס סול ממולוקת
למלוקיס צין לרמנג"ס רט"י ל'
ימעה רטכ"ה לרמנג"ז, ועוד, ומולקס סונגו
ככ"ז קו"ק טל"ה, וכרגר"ה סס סק"ג. וכן
מכח המתכ"ז מ"ז סימן ל"ה פ"ה, סטנוול
סיטה נרלה טהינו כמל מילוי, אבל יט מגדוול
המלוקיס אכם טהינו מילרף, ויט מי טהומל
ספק יה חס מלך טהינו מילרף, ולפיך צמלה
אל דכלייס פקול מלפקלייט, צמלה צל מולך
מייג לפקלייט מן הפקק ע"כ. וט"ע ה"ז
סימן מינ"ז ס"ה נרלה ספקק לדעת
 לרמנג"ס טהין התנויל מילרף. וככ"כ ככ"ז
יוזל סימן טכ"ג ע"ט. וכן דעת סגל"ה,
אל מולך טהין טיטום הרטטוויס מכח
טטעיקן לדעת לרמנג"ס. ונעליך טטטן
חו"ט סימן מנ"ז סק"ה גס נכיה טיטום

לומר לדף נפקודים דלמן מימי מיג'ה מלוקה, וזה יתמכו דמקני פיע"ס. ועיין במקדש מעט סימן צב"ס סוף סק"ע, טה"ע. ככל טיט לוי טה. טה מילר, דהוoli יון מומולדת כלוי וטוי נלהול וניתם ולין למגיה סימן טמ"ד קק"ה וכו', ולמה בכלוב עניהם סימן לפ"ג. ועיין זה ג"ב צב"ס מסל"ס ח"מ סימן ק"ה, מודה להלינו למאריה פהן ניקיון קי"ג, ודרכן מהונת פ"ו. מפיקולים בט"ז נביס"ל ד"כ וק"ג, וצ"ק קל"ח ע"ט.

ארון המוחבר לקור

ולענין הולון המוחבר לך, חמלה נמס סימן ל' סימן ד' ס"ז סעודה שמיינן מגראף, דהיינו טהו קוצע צנין על סקל, הין לו דין כלוי, וכלי יה מליינו בגמ' פקחים דף מ"ה ונכל דוכמי כי לה דין זירוף "קל" טהו כל ע"ט. ובשם מעדי שמהלן על כל ספט טום קע"ז זכל' מה סק"ג כתוב, שסתמך בזה וליה הカリע ע"ט. וע"ע פופוקים הנ"ל, וכמעטם צדנו זה ג"כ בדין מkapil ומקריב, ומה שטהלו זה לדין.

טוקרר ומkapia זמננו

ולענין מקריב ומkapiy שזמננו, חמלה שצפת לטהלה סג"ל ספ"ה שוגראטו"ה סחתמך זה, וכלה שטוב להפריט נלי דרכה לה גערפו ע"ט. מהונס צמונת יומק ח"מ סימן ק"ט כמצ להקל שlein יורה לאפלית הפיilo נלי דרכה, מכמ' כמה ספיקות ע"ט. וכן פסק צב"ה מהונס הליiso סימן קע"ז, וסיס תלעמו הין הפיilo עד מומעל שיפריש כל נל, ובלין סס כמונת שטוב לה דמאנן. היל שיט מולקים על מינפה מלוקה דמאנן. וזה מינפה דמלת סטטוטרפה ע"ט.

כ"ע, סקליס לטעמו כל חמלה נמס, וכלה לנטוי לדכו חן לאחמייה מהן חמלה ס"י, כיוון בכל רשותה היה לך צומנס וככ"ל ע"ט. אך מלהלן לדם פלטינן מפלוגת ספומקסים בטעמו כל סדין, חכמי יט מקוס לאחמייה, וככ"ל נטס ספומקסים.

תיבה חלוקה אי מהני לצירוף

והנה צדעת מולה מ"ס סימן מנ"ז ס"ה דן צמ"ט מלוקה לה מני לארכ' טמי עיקות, וככ"ל לדם מניין, היל מה"כ זופי חמינה מסכיב בסג'וביס מן חמימות אשכנזים ע"ט. וע"ע צדניאו צה"ב פקח סימן ד' ס"ט ע"ט. מילא צתלה נמס סימן ד' ס"ה, שעה לדם מסני כלל, ובצ"ק י"ט הביאו למשה מה מקוגיא לדמאות דף כ"ז ע"ט. וכך צמורת האלץ פ"ז מהט ג"ט. וכמ"ה זומת כלל ו' הוות ז' כמ"ב, זה מלי וצמלה זומת כלל ו' הוות ז' כמ"ב, וזה מלי ובמחלקה ספומקסים לה גראף נגייטה צ'וילוף סל, אולדעת הסוגדים לדען ספומקסים לדם. צענן מניין, מתק"ב לדען ספומקסים לדם. צענן נגייטה ספ"ה סק"ז ע"ט. ומלכרי סמ"ס מוסר טפ"ה הוות י"ז מ"ר צנ"ר דעם סחיון, נלה ג"כ דק"ל צענאה חמלה נטולת חמינה מילקה, חייה מטטרפה ע"ט.

אך לענין חס בכינס טי כלס צמן כל גול, להה צמ"ט צה"ב טי מה שכתנו זה חמימות וניהוליס נטס סטטוטרפה ז' ומנתה יתק, ועוד פומקסים, לייט סטטוטרפה דמאנן. ולדכרים יהוד כל סטן מינפה מלוקה דמאנן. היל שיט מולקים על מינפה מלוקה דמאנן, וזה מינפה דמלת סטטוטרפה ע"ט.

טהרתוון טהיריו צמץ'
 בצלב חצב על דין גינוי
 כה, ולכומוס סוח. דל'
 נס
 אולם. ליהי זכוי'ם
 טגדד להפכו
 שטולקיס קלה"ט ו'
 נ"י. הוּא נמהל דכל
 געלמג'ה כליהו. ברג
 הום. נמהל טהפה
 גליורף, כי גה. על מני
 קליורף סוח גה. נס
 מעשה קליורף טהורה
 יdio. טמளיס ימל צחו
 כוונתו נמהל חת כל ו'
 קדי. טיסו. טמורי טס
 קין כוונתו לדין גינוי
 ולזרבל וט מטה קרלה"ז
 המנות נכוינה נלה
 שיטלהו בס נטמירה
 גס צלי. טהרתוון צהות
 ובפרט מלה כהלה
 קביה. מתיו
 ס"נ מ"ל. צחטב להו
 קפליט, לשינוי לכוין ז'
 נקל, דהה לה טהינן
 מקתנו. ללה ממי
 נדרקו ימל וטה גוף
 י"ל. דטנו. צכוונו.
 וניחת דמי נימה
 וליעוב"ה כמ"ט קמי. קמי
 נקלפ, לעט סכוון.
 נטמירה קזועה טס
 גליורף, ומדצרי הקαι

אמנם נדע קודוטיס סיון טל"ט ט"ז
 כמח' זו"ל, גילוף טס, מסכלו מושען
 טס נגד שלון ע"כ. וטמקדש מעט טס
 טק"ט. כתמן, טקן מטהן מהלה"ט. פ"ק
 דביגט סיון י"ג, וטפילו עטה מה"כ גילוף
 מהל נכוינה, גה בטל גילוף. קלטן, דמי
 טה ר' לה טקמת ככלה טגעילוף. קלטן
 גילפן לה"כ טס ככלה טמאות, מ"מ חי"ט
 גס. גנוותיס מטהוטויס. עלה"ט. וטמקד
 דרכו. על מטה"ז סיון מנ"ז טק"ז טגי
 דגירות. להנס צמ' תלה כהלהה סיון ק'
 סע' מ"ט השער. נכוון. טגנטמו. נמיין
 טכ"ז כמג'ה דגידי פדרעת קודוטיס צעטנו
 טקלל תלו נכוונו, לה' הינו רוחה לאטן.
 גס. לה' גירפן ימד נטה, הינו מטנראף וטינו
 טי"ט, וטהיריך לממור לדגלי דרכן חי"ט
 (טכווומו על מ"ט טס סיון טל"ט ט"ז)
 לטכ'ל טגנטומיס עוגות הטמளיס בגון
 לעק"ז גמג'ה מהל, יcols להטנראף, וטהו
 מלך עליו זוה, דהו"ל כטפלת טהינו רוחה
 טיכלטנו, וגס דמי להעוסה עיטה על מנא
 להנקה הטמளיס טהינו מטנראף, וטה' סוח
 לדין קכל, וטקן עיקר לדיננו ע"ט. צהוון
 לנכהה מוח טהור צו קדוע"ק מקברתו סי"ל,
 וגס הוה ט"ל כמ"ט טלי"ו וטייג"ה. וטה' עט

ונודע צגנו"ז הו"ט סיון מנ"ז טק"ז,
 קביהם לדגלי קלה"ט. טג"ל, וטינוי
 אשט"ע טס כמג' דטוו לקלט בעיטומ טיטקו
 וו צו, לטמה יט טס המת צלה טה טה
 כביעו. וטל' כמג' הט"י, טקמג' קלה"ט,
 דטיטין טמה לה"כ יכו' לדי הייז מהתם
 גליורף, ונמהג' הולט טעל ע"כ. וטכין צמק"ט
 סנו' טגנטומות י"ל צכוון קלה"ט לדחאת
 סוח טמה יממי' צלי כוונה גליורף, טהלי כל

וע"ע גלקט טעומל פ"ז ט"ז, וכטערות טס
 טס עוז. ספומקיס, וטמלה' דרטו. עט
 מטכ"ז סיון מנ"ז טק"ז. (טטלר 10
 צמיהויס). וטכטול עוז צקמו.

אם הצלטרופות בלי כוונה נחشب לצירף
 בתרם ממ' ל. טהיל'ה טעיקלה דטה' מילחה
 יט מקוס לדון טס טגנטומט צלי
 כוונה נמאנ' גליורף, ומטנו צבוק' ר"ט עט
 טקמיס ל"ז מ"ט ע"ט טס ט"ל ימי'ן כמג'
 דליורף טל מטה' דוקה' טטמאנט טה טעיקומ
 על מטה' לאטס, הצע' טס נטה' טכטס עט
 מטה' לאטס לה' מטה' ע"ט. [וועגה דרך
 טמונא. פ"ז מטה' טהיל'ה. זיכוריים ט"ק קלא"ע]
 וכ"ל מדינטיה טגטן טהיל'ה, טט'ו
 טגלו"פ פלהנק טקפר מקליה' קוזט טה'
 פט' מ"ז סיון י"ט מות צ' ע"ט. וועגה
 ג"כ צטוו"ט מטה' הלאו סיון קטע"ז
 וטס ט' טס נטה' נגמוד מלטן הטיעט'ה'
 נטה' לפטמיס טס, טטה' וו"ל, נטה' דצעני
 כוונה וטה' קלי טיקט מט' טמוקע עכ"ל. גס
 טקפר מועדים וטמוניס מ"ט סיון קפ"ז כ"כ
 טס טהיל'ה. טלי מטומל דט"ל דצעני
 לעט גליורף, וטלהו קלי לה' מטה' טס יטפלו
 כל' כוונה. וכמג' דרכן הטענה טס ציון
 טקלטה טומ' טי"ז. דלפי טט'ה וו' טט'
 טטה' טהיל'ה גלי' דעת גטליים טהינו מטנראף
 ע"ט; וממי'ן קה' רומנו טטה' טט' צהגת
 טעוגיות ימד גמג' מהל, לה' צמתקלה, טטה'
 טטלט צוילנו, טטה' הין כוונו. צלה' נלי לדין
 גליורף, הצע' רק לאטטס ימד, וטה' לה'. [טמיאו
 דעם טגטמ"ק דרכן הטענה טס צהגע"ז
 צט'יא"ל ד"ט וטה', טט' טט' טט' צט' טט'
 טס נמאנ' ל. טלה' מטנראף, וכמ"ט טגטז'ה
 טגט'ל טווע' צטט'כ].